

Pěchota u nás a v cizině.

Podplukovník pěch. Ludvík Strašík:

Reorganisace malých jednotek pěchoty.

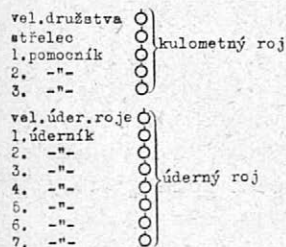
Nynější organisace malých jednotek pěchoty — družstva, čtyři, roty, praporu — je založena na zkušenostech ze světové války.

Od světové války uplynulo 20 let a technika zbraní se v pokroku nezastavila, organisace drobných jednotek pěchoty — celkem ano.

Jak bude působit pokrok v technice zbraní a jejich rozmnožení na duši pěšáka v palebném sledu?

Z tohoto základu vychází následující můj návrh na organizaci a výzbroj malých jednotek pěchoty, jež považuji za vhodný předmět diskuse v zájmu věci samotné.

I. Družstvo: o 13 mužích, sestavené ve dva roje — kulometný a úderný:

Obr. 1.

Důvody: Naše družstvo je sestavené na újmu složky pohybové. Je-li účelem palby umožnit pohyb, pak nemůže být složka pohybová početně slabší nebo stejně silná jako složka palebná.

Každý nižší velitel získal jistě zkušenost, že se nám vždy nedostává úderníků ani v obraně, ani v útoku a tím dochází k nedostatku průbojnosti i zajištění družstva.

Hlouček je výraz měkký, nám vojákům naprosto neleží.

Roj je mluva bojiště, tvrdá a krátká.

II. Četa: o 3 navrhovaných družstvech se zást. vel. čtyři, spojkou a pozorovatelem.

III. Rota: o 3 pěších četách a 1 četě doprovodných zbraní (DZ.).

Celkem 4 čety, čtvrtá je četa DZ.

Organisace čety DZ.: 6 družstev, z nichž 1.—3. pušek PŮV.,

4.—6. vrhače granátů, celkem 45 mužů.

1 kára (soumar) s částí střeliva pro četu DZ. Část střeliva u zbraní.

Každé družstvo DZ. se zasazuje jako celek.

Bude tudíž pěší rota vyzbrojena:

9 lehkými kulomety (část s podstavcem),

6 pušek PŮV.,

6 vrhačů granátů.

U velitele rotý roj 3—4 výtečných střelců z počtu pěších družstev vyzbrojených automatickou puškou s dalekohledem.

Důvody:

a) organizační: Disponování třemi pěšími četami je snadnější než čtyřmi.

Počet roty by se zvýšil o tři muže, ale ani toho není třeba, když se zruší u pěších čet pozorovatelé. Velitel čety beztoho pozoruje sám a pozorovatele nepotřebuje;

b) bojové: Takto vyzbrojená rota je za všech okolností s to samostatně provést útok i obranu, rozšířit svými prostředky nápor ÚV., podepřít nápor vlastní ÚV. i překročení ztečné vzdálenosti.

Četa DZ. se stává kostrou obrany a útoku pěší rotý, a proto musí být náležitě vyzbrojena.

Posila podpůrných zbraní bude palebným sledem pěchoty vždy vítána, ale nelze na ni spoléhnout za všech okolností, zda jejich podpora přijde včas a v potřebném množství. Proto potřebuje pěší rota jistotu, t. j. soběstačnost co největší. Rychlost moderních bojových prostředků, téměř přepadová, vyžaduje přepadové pohotovosti pěší rotý. Víme ze světové války, co znamenalo i malé zpoždění podpůrných zbraní při spolupráce s pěchotou. A stalo se tak často.

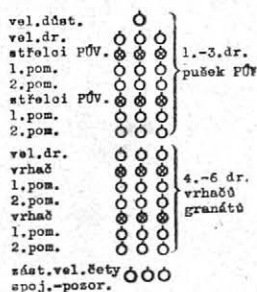
c) vliv mravní: Pěchota palebného sledu se neohlíží dozadu, kdo jí v nouzi pomůže, nýbrž je si vědoma toho, že má u sebe prostředky, aby sama čelila každé situaci, a to ihned. A čas v boji moderními zbraněmi znamená mnoho.

Zrak pěšáka je upřen dopředu, jeho páteř a vůle ztverdne. Bojové sebevědomí takto vybavené a organizované pěší rotý musí stoupnout.

IV. Prapor: O třech pěších navrhovaných rotách a kulometné rotě o třech četách po čtyřech kulometech nového vzoru. Kanonová četa (čtyři kanony PŮV.) jako čtvrtá četa kulometné rotý.

Kanonová četa patří k praporu, aby se s ním šila, a ne do rotý DZ. u velitelství pluku. Navrhované zařazení kanonové čety má jednak výhodu lepší bojové spolupráce a výcviku s pěšími rotami, jednak vzájemné delší poznání upevňuje i kamarádství a ducha v praporu. Velitel pluku může praporeční kanonovou četu podle potřeby boje oddisponovat.

Souhrn tohoto návrhu je praktickou odpovědí na otázku, jak bude působit pokrok v technice zbraní na duši pěšáka v palebném sledu. Nesmíme hřešit na skvělé bojové vlastnosti našeho pěšáka, musíme je také podepřít účelnou výzbrojí. A to včas.

Obr. 2.

Plukovník pěch. A. Hůlka:

Drobná válka v italském pojetí.

(Rivista di Fanteria 1937, čís. 6.)

Drobnou (partisánskou) válkou rozumí se rychlé a zpravidla menší podniky nepravidelných tlup nebo zbytků rozprášených jednotek pravidelného vojska. Podniky ty jsou vypočítány na znepokojování a materiální i morální poškozování protivníka. Různé formy drobné války jsou závislé na bojovém pudu a bojové vůli národa a kromě toho ovšem na příznivých anebo nepříznivých podmínkách terénu.

Italský autor se zabývá obšírněji drobnou válkou v koloniích, ale ta nás nezajímá.

Osobitou a hroživou formou drobné války v kulturních zemích jsou podniky rozprášených pravidelných jednotek v týlu protivníka, jsou-li zejména provázeny podporou nebo dokonce povstáním obyvatelstva. Příklady toho jsou nepřátelské podniky zbytků srbské armády v letech 1915—1918. Malé partisánské srbské skupiny napadaly za šera a za tmy transporty i jednotky na pochodech a v ubytování, ničily je, uváděly v poplach a pohotovost celé okresy, vázaly značné síly. Činnost partisánů podporoval horský a lesnatý terén i obyvatelstvo; kárná a odvetná opatření rakousko-uherských sil pohltila mnoho úsilí a času.

Jiným, ale vzácnějším druhem drobné války je činnost malých organizovaných oddílů pracujících v týlu protivníka v dobrém spojení s vlastní armádou v rámci jejich operací všemi možnými prostředky teroru a sabotáže, ničením objektů, skladů a živých sil.

Drobná válka je vždy projevem a prostředkem slabšího protivníka.

Za příznivých poměrů terénních a obyvatelských není potlačování drobné války věcí snadnou a zejména to nebude úlohou pravidelných jednotek pěchoty a jezdecky.

V letech 1915—18 rakousko-uherské velení v Srbsku vyzkoušelo řadu opatření proti drobné válce.

Obklíčování partisánských tlup v prostorech, kde byly tušeny, nevedlo k úspěchu, protože za postupu pravidelných oddílů docházelo zhusta ke změnám směrů vlivem nepříznivého terénu, který právě partisánům umožňoval vymknutí z kruhu.

Jiný způsob bylo obsazování osad a komunikací, na které byli partisáni odkááni se zásobováním, hlídkami v síle 10—12 mužů. Tyto hlídky však stačily jen partisány zjišťovat, nikoli je ničit anebo pronásledovat.

Teprve z jara 1918 podle bulharských zkušeností — Bulhaři byli v drobné válce odedávna mistry — byly organizovány přímé protipartisánské oddíly a ty pronásledovaly partisány nepřetržitě až do dopadení a zničení. Tyto protipartisánské oddíly udržovaly svoje pohyby v tajnosti a naopak sdělovaly si svoje a nepřátelské situace pomocí nenápadných spojek. Zásobovaly se nezávisle na okupační armádě z místních zdrojů. Místní obyvatelstvo bylo vedeno v přísné evidenci legitimacemi a zvláštními povoleními pro každý pohyb mezi osadami.

Literární přehled.

Ernst Hoebel: *M. G. 34. Seine Verwendung als I. M. G. oder s. M. G.* Vydáno r. 1938 nákladem E. S. Mittler u. Sohn v Berlíně. Stran 40, obrázků 30.

V poslední době byl zaveden do výzbroje německé armády nový kulomet MG. 34. Je to samočinná zbraň s pohyb-

livou, vzduchem chlazenou hlavní, u níž je k nabití, probití zápalky a k vyhození prázdné nábojnice využito tlaku plynů a předsvuné zpruhy.

Kulometu lze použít jako lehkého, je-li opatřen dvojnožkou, nebo jako těžkého, je-li umístěn na kulometné lafetě. Pro leh-